

7353

3die Beh. af Lovndf. om Medl. af en Deel af Kbhvns. Fæstningsværker.

7354

stolenes Afgjørelse, naar Fæstningsværkerne nedlægges, dersom man udstemmer § 8, saa komme de første 7 Paragrapher til i sig at være endnu ubilligere, end de i Virkeligheden allerede maae betragtes at være nu. Men der er et andet Punkt; ved at udstemme § 8, borttager man det, der har været det Egen- dommeligste i Udkastet, saaledes som det er kommet fra Udvalgets Side, hele Tanken om Overdragelse til Communen. Nu veed jeg meget vel, at min Opfattelse af dette Spørgsmaal ikke er den, der deles af de Fleste; for mig staaer hele denne Løsning af Spørgsmaalet ikke alene som den, der i og for sig er den rigtigste, den meest praktiske og den hensigtsmæssigste for Staten og Communen, den, som paa den fornuftigste Maaade sikrer Statens Indtægter og fritager den for Udgifter, medens den omvendt henlægger de nødvendige Arbejder netop til den Myndighed, der efter sin hele Natur og Bestaaffenhed er kaldet til at foretage det Slags Arbejder — ikke blot dette er mig klart, men jeg nærer tillige den Overbeviisning, at naar en saadan Paragraph vedtages og bliver til endelig Lov, saa har denne Løsning den største og bedste Udbygning til ogsaa praktisk at blive gennemført. De Tvivl, der i denne Henseende ere komne frem fra forskjellige Sider, have ikke kunnet have nogen Indflydelse paa mig; jeg føler mig overbevist om, at med en god Villie fra Regjeringens Side — og jeg kan gjerne føie til, særlig fra den nuværende høitærede Krigsminister, hos hvem jeg med Glæde erkjender en raff og energisk Villie til at handle og til at skære hurtigt igjennem mange hæmmende administrative Forhold — og fra den Communalbestyrelse, der nu findes i Kjøbenhavn, vil den Bemyndigelse, som § 8 giver, virkelig ogsaa komme til Udførelse, saa at vi inden to Aar efter Lovens Stadfæstelse ville kunne see en Contract sluttet mellem Staten og Communen om Salg af disse Grunde. Jeg vilde altsaa ansee det for i højeste Grad uheldigt, om Lovforslagets § 8 skulde udgaae, og om

den hele Tanke, til hvilken nu Regjeringens Bemyndigelse til Salg er indskrænket, altsaa dermed skulde falde magtesløs til Jorden. Jeg maa maaskee ogsaa tillade mig at erindre det ærede Medlem for Kjøbenhavns Abo Valgkreds (Fenger) om, haade i hans Egenstaaelse af Formand for Udvalget og som Udvalgets Fleertals nærmeste Talsmand i denne Sag, hvad jeg efter hans Optraeden under Sagens foregaaende Behandling vel med Rette tør kalde ham — jeg maa maaskee erindre ham om, at han ved forrige Behandling gjennemgik de forskjellige Endringsforslag, som dengang vare stillede, at han meget stærkt fraraadede det Mindretalsforslag, som var fremkommet fra det ærede Medlem for Mariager (Jacob Jensen), at han misbilligede forskellige andre Forslag, og dernæst angaaende mit daværende Underændringsforslag, — det, der nu foreligger som det principale Forslag, — udtalte, at han vel havde alvorlige Indvendinger at gøre imod det, at han vel paa ingen Maaade kunde tiltræde det, at der efter hans Anskuelse ikke var nogen Nødvendighed for at vedtage det, at man ikke gjorde Indgreb i bestaaende Retigheder ved at holde paa Udvalgets Fleertals Forslag o. s. v., men at han samtidigt erkjendte om dette Endringsforslag, at det ikke var af en saadan Art, at det burde kunne forhindre Lovens Vedtagelse. Jeg maa maaskee tillade mig at oplæse nogle Ord af, hvad det ærede Medlem dengang sagde, for at vise, at han var parat til under anden Behandling at modtage Lovforslaget og tillige § 8, selv om mit Endringsforslag blev vedtaget. Han hittede nemlig derom: „Derhos forekommer det mig, at man, ved at tiltræde det ærede Medlems Forslag, afsjær eller præjudicerer Hovedspørgsmaalet med Hensyn til Servituten i en Retning, som de Herrer, efter hvad jeg har udvirket, ville kunne indsee; at jeg ikke kan Andet, end have Betænkelighed ved, og jeg vilde derfor ansee det for aabenbart rigtigt, ikke at vedtage det ærede Medlems Underændringsforslag, men jeg skal dog tilføie, at dets Vedta-